

qui parat terre pluuiam: qui exoriri facit montibus fenum: et herbam fructum hominum. **Et dat pecoribus escam ipsorum.** Pecora ista dicit greges dei. Non fraudet deus gregem suum: esca sua pro homines quorum seruituti herbam fecit exoriri. Unde dicit apostolus: Quis pascat gregem: et de lacte gregum non percipit: Qui dat pecoribus escam ipsorum. **Et pullis coruorum qui inuocant eum.** Hoc forte putabimus: quia corui deum inuocant ut det illis escam. Ne hoc cogitatis irrationalem animam inuocare deum. Non nouit anima inuocare deum: nisi sola rationalis. In figura accipite dictum: nec putetis sicut impij quidam dicunt reuolui animas humanas ad pecora: ad canes: ad porcos: ad coruos. Hoc a cordibus vestris excludite: et a fide uestra. **Via humana facta est ad imaginem dei: non dabit imaginem suam cani et porco.** Quid est ergo: **Et pullis coruorum qui inuocant eum: Qui sunt pulli coruorum: Israelite se solos iustos dicebant: qui legem acceperant: ceteros omnes omnium gentium homines peccatores dicebant.** Et vere omnes gentes in peccato: in idolatria: in adoratione lapidum atque lignorum erant. Sed nunquid sic remanserunt: Et quid ipsi: Et si non nisi corui patres nostri: tamen pulli coruorum nos ipsi inuocamus deum. **Dat pecoribus escam ipsorum: et pullis coruorum qui inuocant eum.** Ipsi sunt pulli coruorum: quibus dicit Petrus: Quia non corruptibili argento vel auro redempti estis de superbia uestra consuetudine a parentibus uestris tradita. Proficientes enim pulli coruorum: qui simulachra colere videbantur parentum suorum: peruersi sunt ad deum. Et audis modum pulli corui inuocantem unum deum. Quid ergo: **Bimusisti parentem tuum: dicit pullo corui: Bimusisti plane.** Ille enim corui non inuocans deum: ego pullo corui inuoco deum. Et pullo coruorum qui inuocant eum. **Non in potentatu equi uoluntatem habebit.** Potentatus equi est superbia. **Uisus enim equus ueluti ad suggestum hominis accommodatus: ut altior incedat.** Et reuera est in eo ceruix indicans quandam superbiam. Non se extollat homines in suis dignitatibus: non se sublimes putet honoribus: caueat ne in equo indomito precipitent. **Uide enim quod dictum est in alio psalmo: In curribus et in equis: nos autem in nomine domini dei nostri magnificabimur: hoc est illi in honoribus temporalibus: nos in nomine domini dei nostri magnificabimur.** Propterea illis quod accidit: **Uide quod sequitur: Illis obligati sunt pedes et**

ceciderunt: nos autem surreximus et erecti sumus. Non in potentatu equi uoluntatem habebit. **Neque in tabernaculis uiri bene sentiet.** In tabernaculis inquit uiri. Est enim tabernaculum domini ipsa sancta ecclesia toto orbe diffusa. Heretici diuidentes se ab ecclesie tabernaculo: sibi tabernacula posuerunt: non in ipsis tabernaculis uiri bene sentiet deus. Sed pulli coruorum attende dicentes: **Elegi abijci in domo dei magis quam habitare in tabernaculo peccatorum.** Etenim si alicui bono pio confidenti infirmitatem suam pullo corui inuocanti deum contigerit forte in ecclesia carere honore temporalium: non est extra ecclesiam: non sibi facit extra ecclesiam tabernaculum: in quo non bene sentiet deus. Sed quod dicit: **Elegi abijci magis in domo domini: quam habitare in tabernaculo peccatorum.** Neque in tabernaculo uiri bene sentiet. Sed quod adiungit. **Bene sentiet dominus in timoribus eius: et in his qui sperant in misericordia eius.** Bene sentiet dominus in timoribus eius. Sed nunquid sic timetur deus: quod et latro: Nam et latro timeat: et bestia timeat: et homo iniustus: et potens timeat multum. Bene sentiet dominus in timoribus eius. Sed quod timentibus: **Et in his qui sperant in misericordia eius.** Ecce timuit eum Judas traditor christi: sed non sperauit in misericordia ipsius. Postea enim penituit eum quod tradiderit christum: et dixit. **Peccaui quia tradidi sanguinem iustum.** Bene quod timuisti: sed si speres in misericordia eius que timuisti. Ille despando abiit: et laqueo se suspendit. Ergo sic time dominum: ut speres in misericordia eius. Si times latronem: ab alio speras auxilium: et non ab eo quem times. Si sic times: poscis auxilium ab eo quem non times aduersus eum quem times. Si sic times deum: et ideo times deum: quia peccator es: a quo accepturus es auxilium aduersus deum: **Quo iturus es: Quid factorus: Uis ab illo fugere: Ad ipsum fuge. Uis fugere ab irato: Fuge ad placatum. Placabis enim eum: si speres in misericordia ipsius.** Atque ita de cetero peccare caueas: ut de peccatis depreceris: ut tibi dimittant a domino: cui est honor et imperium cum patre et spiritu in secula seculorum.

Explicit Tractatus de ps. CXLVI.
Incipit Tractatus de ps. CXLVII.

Prefatio.

Quoniam emittit caritas uestra de psalmo quem modo cantauimus in hodiernum diem nos distulisse sermonem. Ipse enim erat et die dominico lectus: et tractandus ipse susceptus est. Sed quia euangelica lectioe tunc

Alia lra. tribus bene placitum erit ei

Alia lra. Bene placitum est domino super timoribus eius super

Alia lra. Qui timetis

Alia lra. in coruibus.

Alia lra. fortitudine

pnoti pre magnitudine timoris nostri et vestre valitatis imorati sumus in eo quod nobis dominus diem nouissimum commendavit: cautosque nos et vigilantes expectare voluit aduentum suum: terris etiam exemplo: ne damnaret iudicio: sic futurum dicens aduentum filij hominis: sicut in diebus Noe manducabant: et bibebant: emebant: vendebant: nubebant: uxores ducebant: donec introiret Noe in arcam: et venit diluuium et perdidit omnes. Solliciti ergo et magno timore concussi: quos enim si credit non timeat: in eo sumus quantum potuimus immorati: ut de vestris moribus vitas vestra et omnium nostrorum summo perducere: quo possimus illum diem non solum securi expectare: sed etiam desiderare. Si enim aniam christum: vitas aduentum eius desiderare debemus. Peruersum enim est: et nescio vtrum verum: quem diligis: timere ne veniat: Orare adueniat regnum tuum: et timere: ne exaudiaris. Unde ait timor: Quia iudex venturus est. Nunquid iniustus? Nihil quid maliuolus? Nunquid inuidus? Nihil quid postremo ab altero expectas nosse causam tuam: ne forte ille quem instruxisti: vel peraricatione te decipiat: vel minori facultate deficiens innocentie tue bonum vobis demonstrare modo non possit: Nihil horum. Quis ergo vetustus est: Quare non gaudes? Quis venturus est iudicare te: nisi qui venit iudicari propter te? Non timeas accusatorem de quo ipse dixit: Princeps huius mundi missus est foras. Non timeas malum aduocatum: ille enim tibi modo aduocatus est: qui tunc iudex futurus est. Ille erit: et tu: et tua causa. Sermo cause tue: et testimonium conscientie tue. Quisquis ergo futurum iudicem times: presentem conscientiam tuam modo corripit. Parum ne tibi est: quod perit non requirit: Sine reliquo spacio temporis tunc iudicabit: sed cum quanto spacio temporis modo percipit. Tunc etiam corrigi non licebit: modo quos prohibet: Hoc cum vehementer commendarem dominico die: quod reuera quod prope hoc solum dicendum est: non parum tempus effluxit et coacti sumus hunc psalmum susceptum ad tractandum in hunc diem differre. Adhuc ipse presto est: intendamus in eum: imo in deum: qui hos sermones per misericordiam suam in spiritu sancto dispensare dignatus est: ita ut ipse nouit expedire infirmitatibus nostris. Quis enim eger consilium dare medico audeat: Cum legere credo aut omnes aut multos vestrum animaduertisse quod habeat aliquis versus ad quos agiendos pulsandum est: maxi-

meque vbi ait. Qui dat niuem velut lanam: nebulam velut cinerem spargit: qui mittit crystallum suum velut frusta panis: in facie frigoris eius quis subsistet? His enim auditis quisquis ea accipit ad litteram: opera quidem diuina cogitauit. Quis enim dat niuem: nisi deus? Et quis nebulas spargit: nisi deus? Crystallum quos durat: nisi ipse deus? Et habent hec tria similitudines congruas oppositas. Neque enim dissimilis est lana niui: aut cinis nebulae: aut frusta panis candidum est. Hoc autem genus traditur ab eis: qui nouerunt unde dubitare non debemus: quoniam fidelissima scriptura testimonium dicit. Tradit enim crystallum duratum per multos annos: et non resoluta niue ita congelasce re: ut resolutio non facilis sit. Nives propter te hyemis facile dissoluit estas adueniens. Non enim eis ad confirmandam duriciam accessit annositas. Vbi autem niues multe per annos multos super inuicem misse fuerint: et copia sua violentias estatis euicerint: non estatis vni: sed multarum profertur in his fratribus: id est in aquilonia plaga: vbi nec estate sol perferuissimum inuenit: ipsa diuturna et annosa duricia reddit hanc spem: que crystallum dicit. Intendat caritas vestra. Quid est ergo crystallus? Nix est glacie durata per multos annos: ita ut a sole vel igne facile dissolui non possit. Hoc propterea aliquot diutius exposuimus: quia multi ignorat: nec illi qui bene forte norunt de re quam nouerunt: onerosius debent hanc sermonem adhibere: non propter se: sed propter eos qui non nouerunt. Hec ergo cum auditis personante lectore: non dubito vos diuersa cogitasse: dixisse aliquos: et verum dixisse magna opera domini. Tunc pericula quedam commemorata est: et ipsa terrena: et prope omnium annis nota: quomodo iungat deus: quomodo nebulam spargat: quomodo etiam crystallum solidet: alios dixisse sibi. Putas ne sine causa ista in scripturis posita sunt: aut vere hoc totum habet quod sonat? Non nobis aliquid innuit nix ista: et lana nebula et cinis crystallus et panis? Sed quare sic scriptura loqui voluit per quedam quasi caligines similitudinum: Quomodo melius aptius loqueretur? Quare vel quomodo vel hesito quod sibi illa verba exigat? Quare in audiendo vel laboro? Quare plerumque audito psalmo indoctus abscedo? Hoc est quod paulo ante dixi: patere te curari ita sanandus es. Adhuc superbus et preceps est eger: qui et medicum

*Psalmus
... dare eger medico: ...
... magno ...
... Antequam ...
... crede ita ...
... pietas ...
... dicunt ...
... inuenient ...
... deum ...
... vestram ...
... non ...
... dignetur ...
... putate nos ...
... ceteris ...
... vobis ...
... ad hoc ...
... expectent ...
... param ...
... die dominico ...
... affluere ...
... diuitias ...
... congruas ...
... psalmo ...
... psalmum ...
... demostanda ...
... in euangelica ...
... die nouissimo ...
... errit enim ...
... secum ...
... impel ...
... parit ...
... videri ...
... quali ...
... amem ...
... vita nulla ...
... nobis ...
... vigilat ...
... in hac ...
... sumus ...
... vobis ...
... vita ...
... domini ...
... nauis ...
... et pestibus ...
... christus ...
... non ...
... Quis est ...
... domini ...
... lactarie ...
... vitam ...
... propter ...
... signum ...
... hanc vitam ...
... diligere ...
... non ...
... oculos ...*

monere audeat etiam hominem. Consiliuz ne audebit dare eger medico: Tibi homo egrotat: et deus curat: magnū pietatis et sanitatis iudiciū est. Anteq̄ scias q̄re quid dictum sit: crede ita dici debuisse vt dictū est. Hec enim pietas faciet te capacem: vt queras qd̄ dictum est: et cum q̄sieris: inuenias: et cū inueneris: gaudeas. Assit ḡ nobis apud d̄m deum nostrū iste affect⁹ precum vestrarū: et si nō p̄pter nos: certe p̄pter vos donare dignet: qd̄ hic absconditū latet. Hodō ergo putate nos: qm̄ cuiusdā spectaculi et editionis diuine diem p̄missimus: p̄nūciatis his versib⁹: et nondum expositis: inuolutas q̄sdaz editoris n̄ri sarcinas ptulisse. Utiq̄ ad hoc inuolute profertur: vt euolute expectent. Nos aut̄ non t̄m̄ intueri: sed et vestri paramini. Bixeramus autem die dominico: si meminit caritas vestra q̄ affuitis: ip̄am euangelicaz lectionez: q̄ nos diutius tenuit: vt psalmi expositio differret: congruaz lectam fuisse eidem psalmo. Hoc t̄m̄ dixim⁹: sed ostēdere non valuim⁹: qz psalmum distulimus. Hodie itaq̄ demōstrāda est et ip̄a congruentia. In euangelica illa lectiōe territi sumus de die nouissimo: terror ille securitatē pturit. Territi enim precauem⁹: precauentes securi erimus. Quomō enim preposterā securitas in terrores impellit: ita ordiata sollicitudo securitatē parit. Territi enī sumus: ne p̄fitez vitā deficientē: volaticā: transitorā sic amem⁹: quasi alia nulla sit. Si enī alia nulla est: amem⁹ hanc. Si alia vita nulla est: feliciores nobis sunt qui ad amphitheatrū hodie vigilarūt. Quid enī ait ap̄ls: Si in hac vita t̄m̄ in christo sperātes sumus: miserabiliores sum⁹ oībus hominibus. Est ḡ alia vita. Interroget q̄sq̄ vestrum in fide sua: s̄ dormit fides. Aderto fluctuas: qz christus dormit in nauī. Iesus enī dormiebat in nauī: et nauis fluctuabat in aquis et tēpestatib⁹ multis. Fluctuabat ergo cor: qm̄ christus dormit. Christus semp̄ vigilat: Quid est ergo christus dormit: fides tua dormit. Quid adhuc dubitationis tempestate iactaris: Excita christum: excita fidem tuam. Cōspice oculis si dei vitam futuram: p̄pter quaz credidisti: p̄pter quam signo eius signaris: qui p̄pter ea duxit hanc vitam: vt tibi ostēderet q̄ sit p̄tēnenda quam diligebas: et q̄ sit sperāda quam nō credebas. Si ergo fidem excitaues: et oculos eius in nouissima miser:

futura q̄ seculū in quo gaudebim⁹ post alterum domini aduentū: post iudiciuz peractum: post traditū iustis regnū celozū: si illam vitā cogitaueris: et illius vite negocium ociosum: de quo sepe locuti sum⁹ karissimi: non fluctuabit negocium nostruz: ociosum negociū plenuz solius dulcedis: nulla interpellante molestia: nulla fatigatione sauciātū: nulla nube perturbatū. Hec negociuz nostrū quod erit: Laudare deum: amare et laudare: laudare in amore: amare in laudib⁹. B̄ti qui habitāt in domo tua: in secula seculozū laudabūt te. Quare: nisi quia in secula seculozū amabūt te: Quare: nisi quia in secula seculozū videbunt te: Hoc ergo fratres mei quale spectaculum erit in visione dei: Vident homines venatorem et delectant. Te miseris si non se correxerint. Qui enim vidēt venatorem et delectant: videbūt saluatorem: et cōmiserabunt. Quid illis miserius: q̄bus saluator salutem non erit: Non ergo mirū: qz illis qui bus voluptati est homo pugnās: nō erit saluti deus liberans. Nos autem fratres: si nos in ei⁹ membris meminim⁹: si p̄cupisemus: si p̄seueram⁹: videbimus et gaudebimus. Erit illa ciuitas purgatis omnib⁹ ciuib⁹ suis: nullo admixto seditioso aut turbulento. Inimicus ille q̄ modo inuidet: ne ad illam patriam veniamus: illic cuiq̄ insidiari non poterit: qz nec esse ibi permittetur. Si enim modo excludit de corde credentiū: quomō excludet de ciuitate viuētium: Quid erit fres: quid erit: rogo vos esse in illa ciuitate: de qua loqui tātū gaudium est: Huic future vite corda preparare debemus. Quisquis ei cor preparauerit: totam istam contemnit: cōtemp̄ta ista: securum facit expectare diez: de quo expectando domin⁹ terruit. Cum ergo psalm⁹ iste dicat nobis et cātet de illa vita futura: euangelistū autem terruerit de presenti: psalmus facit amorem future: euangelium facit timorem presentis: Nec de futura delectatione taceat in litteris noui testamenti: et multo magis in eis: vbi nō tanq̄ inuolucrl quibusdam proferunt illa que intelligēda sunt: sed ibi videntur aperta: vt hic intelligantur obscura. Cū ergo dicit nobis euangelium: obseruate diem nouissimū venturum: diē aduent⁹ filij hoīs: quia illos male iuētur⁹ ē: q̄ mō securi sūt: id qz p̄uerse securi sunt: Securi sunt enī in voluptatibus seculi: cum deberēt esse securi domitiō cu-

piditatis seculi. Jam utiq; illi vite nos p̄ parauit ap̄ls in verbis: que tūc etiam com memorauit: *De cetero fratres temp' breue est: reliquū est vt qui habent vxores tanq̄s no habentes sint: z q̄ emūt tanq̄s nō ementes: z q̄ gaudēt tāq̄s nō gaudētes z q̄ flent tanq̄s nō flentes: z q̄ vtunt hoc mūdo tanq̄s nō vtentes sint: p̄terit enī figura huius mūdi: volo vos sine sollicitudine esse.* Qui gaudiū totū suū totamq; felicitatem suā cōstituit in manducādo: bibēdo: vxorem ducēdo: emēdo: vendēdo: vtēdo mūdo isto: sine sollicitudine est tal: Sed p̄ter arcam ve illi a diluuiō. Quisq; autez siue māducāt: siue bibit: siue aliud qd agit: oīa in gloriā dei facit: Et si aliq̄ tristitia ē de reb' secularib': sic flēt: vt intus in spe gaudeat: Et si aliq̄ leticia est i reb' secularib': sic gaudet: vt intus sp̄sualit̄ timeat: nec do net se corrūpendū felicitati: nec cedat ad ueritati frangendū. Hoc est enī flere tāq̄s non flentē: z gaudere tāq̄s nō gaudentes. Quisq; z si habz vxorē ei' infirmitati cōpatiēns reddit nō erigit debitū: aut si propter ppriam infirmitatē ducit vxorē: plangens pot': qz sine vxore esse nō potuit: q̄s gaudēs qz duxit: Quisq; vedit qd nouit qz z si maneret: beatū nō faceret: quisquis qd emit nouit: qz transiet. Et de his omnibus z si abūdantib' z si circūfluentib' nō p̄sumit: facitq; ex eo qd habz misericordiā cū eo q̄ nō habet: vt z ip̄e accipiat ab illo q̄ oīa bz: Quisq; talis ē: secur' expectet diez nouissimū: qz nō est p̄ter arcā: iam inter liḡ imputribilia computat: ex qb' arca fabricat. Non ḡ timeat venturū dñm: s̄ speret z desideret: Nō enī veniet ille ad inferēdas penas: s̄ ad finiēdas molestias. Hoc aut sit desiderū illius ciuitatis. Qd ergo monuit euangeliū: implet ei' ciuitatis desiderio qd psalm' cātāt: Ita cōgruit euāgelii huic cantico: z quā ciuitatem psalmus iste cātāt: audiam'. Audiam' z cātemus gaudium nostrū: cū hoc audim' canticum dei nri est. Nō enī tantū cantam' qñ voce z labijs sonam' canticū. Est z canticū intus: q̄a sūt z aures cuiusdā int'. Voce cātam': vt nos excitem': corde cātemus: vt illi placeamus. Aggei z Zacharie psalm' dicit. Aggeus z Zacharias p̄phete fuerunt. Erant aut p̄phete isti iam in captiuitate hierusalē illi' que i terra portauit vmbra cuiusdā celestis. In illi' ergo ciuitatis captiuitate cum essent in babilonia:

pphetauerūt p̄phete isti repationez hierlm: p̄phetauerūt ciuitatem nouam ex repatione veteris liberato populo a captiuitate. Agnoscam' z istam captiuitatē. Si vere agnoscamus nostram pegrinationē. In hoc enim mūdo: in his tribulationib' seculi: in hac turba multiplici scandaloz quodāmodo in captiuitate gemim': sed erigimur: p̄nunciat ciuitas nostra noua equā futura. Nam z post istorū p̄phetationez z visibilis cōtingit vt totum explicaretur qd ad p̄soluendam imaginē ptinebat. Reparata est hierlm post septuaginta annos captiuitatis. Sic Hieremias p̄pheta septuaginta annis septenario illo numero omnem volubilitatem hui' tempis signat. Septenario enim numero voluunt dies bi: sicut nostis: idem abeūt: idem redeūt: Post septuaginta ergo annos cū p̄phetauit Hieremias reparari ciuitatem hierusalē: factum est vt z ibi significaret imago futurorum. Significatū est nobis post omnem istam volubilitatem tempis: que septenario numero voluit: futuram illā ciuitatem nostram iam in eternitate in vno die. In illa quippe habitatione tempus non voluitur: qz habitator ibi non labit. Hoc cū viderent in spū p̄phete: videbāt illam: dicebant de ista. Sed hec dicebāt de ista: que in illam ducerēt: z illa omīa que fiebāt fm tempus: fm corpales motiones: fm actus hominū signa erāt z p̄nunciatiōes futurorum. Audiamus iam cantari ciuitatē illā: z erigamur ad eam. Multū enim nob eaz cōmendat spūs dei: infundēs nobis amorem illius: vt ei suspirem': z in pegrinatiōe ingemiscam': z ad illā venire desiderem': Amemus illā: z ip̄m amare ambulare est. Ecce amemus illam ex ore sancto z ex ore p̄phético z dei spūs dicentis.

Expositio psalmi.

Collauda hierusalem domini. In captiuitate adhuc constituti: vident illos greges: in vnum gregem oīm ciuiū vndiq; collectorum ad illā ciuitatē. Vidēt gaudiu; masse post trituras: post ventilationē iaz misse in horreū: nihil timētis: nihil laboris z molestie patiētis: z adhuc hic positi: z in ip̄a cōtritione puerfantes p̄mittunt gaudiū spei: z anhelant in illam quasi cōiungentes corda sua angelis dei: z futuro illo populo secū in gaudio p̄mansuro. Collauda hierlm

Alia lra i Lauda.

Psalmus
 Quid enim factura es o
 gnet certe et labor: et genu
 re: et aura: seminata: n
 matura: et nego: ciuitas es
 nra: et in illis opibus q̄
 vno die venientibus: et
 vno die: Considera nummū
 magis societate tua. Quid
 videri poteras panē. Quid
 videri des calicē aque frigid
 videri mō apud te pegrina
 no recipas. Quid videri
 videri. Quid videri aliq̄s m
 coedes. Quid videri aliq̄s m
 lias. Quid ergo factura es
 rasalem dñm. Ecce hoc ē n
 cut solet in nullis scribo: v
 ra hierusalē dñm. Et hoc b
 re de qd' dicit: Quid i ciu
 que ip̄s ad nobiliā redigat
 nobis gaudēt talibus pomp
 lit qui p̄perea bodie nō ven
 et. Quis enim est: Quis dā
 man'. Quis vñ dāmanū: Nō
 talia edūt dōno ferunt: s̄
 p̄mittunt qui talia libenter
 m area auro erant: istos
 ce duntis expoliat. Plang
 tres videntes villas suas: q̄
 que specularores p̄dēt: et
 re ad hoc clamant dñs dñs
 er: vt bodie sic vigilaretur.
 ciues hierusalē: aduro vo
 rasalem: p̄ redēptōe: p̄ fructo
 tierusalē: vt cōuertans p̄ il
 minū: vt vidēt: leniāt qz n
 intenti in illa spectacula qu
 aliq̄s se spectet: ibiq; vlt
 no enī iam factū gaudemur
 quos ibi sedimus: z in fan
 mulos putam' ibi nūc sed
 solū dōsthanos: s̄ enī ep̄s
 rino hura cōiūcam': ex hui
 que deus facturus est p̄ndic
 p̄ces videritō grati gemit. f
 sas illi qu' euaserūt dep̄cātes
 tant: qui euaserūt in manu
 re aud dñs: et abibit deus
 babilonic plebem suā: redim
 truet: et p̄ficiet nūerus sanct
 magne dei. Nō ibi erit quo
 ras in ciuitate sua speret:
 quia z ip̄s in captiuitate
 babilonia imaginē eius ad

domini. Quid enim factura es o hierusalem? Trāsiēt certe et labor et gemitus: quid factura es? Aratura: seminataura: nouellatura: nauigatura es: negociatura es. Quid factura es? An in illis opibus quibus bonis et de misericordia ueniētibz: exerceri te ad huc optet? Cōsidera numerū tuū: cōsidera vndiqz societate tuā. Uide vtrū aliqz esuriat: cui porrigas panē. Uide si aliquis sitiat: cui des calicē aque frigide. Uide vtrū aliquis mō apud te pegrinus ē: quē hospitiū recipas. Uide vtrū aliquis sit eger quē uisites. Uide vtrū aliquis litiget: quē concordēs. Uide vtrū aliqz moriat: quē sepe lias. Quid ergo factura es? Collauda hierusalem dñm. Ecce hoc ē negociū tuū. Sicut solet in titulis scribi: vtere felix: collauda hierusalē dñm. Estote hierlm: memento de qb' dictū ē: Bñe i ciuitate tua imaginē ipsoꝝ ad nihilū rediges. Hi sunt qui modo gaudēt talibus pompis: inter illos sūt qui p̄pterea hodie nō uenerūt: qz mun' est. Cui mun' est? Cui damnū? Aut unde mun'? Aut vñ damnū? Nō enī illi tātū q̄ talia edūt dāno feriunt: s; maiori damno p̄cariētur qui talia libenter intuetur. Illoꝝ rum arca auro exanimē: istoꝝ pectus iusticie diuitijs expoliat. Plangūt pleriqz editores uēdētes villas suas: quō debēt plāgere speculatores p̄dētes aias suas. Itane ad hoc clamauit dñs dñico die: uigilate: ut hodie sic uigilaretur. Obsecro uos o ciues hierusalē: adiuro uos p̄ pacē hierusalē: p̄ redēptōzē: p̄ structōzē: p̄ rectōzē hierusalē: ut cōuertatis p̄ illis p̄ces ad dominū: ut uideāt: sentiāt qz nugātur: et mlti intenti in illa spectacula que illis placent: aliqñ et se spectēt: sibiqz displiceāt. In multis enī iam factū gaudemus: et aliqñ nos quoqz ibi sedimus: et insaniuimus. Et q̄ multos putam' ibi nūc sedere: futuros nō solū christianos: s; etiā episcopos. Ex p̄teritis futura cōijcim': ex his q̄ iaz facta sūt: que deus facturus est p̄nūciam'. Uigilēt p̄ces vestre: nō grati gemit' fratres: Prosus illi qui euaserūt de p̄cātes p̄ his q̄ piclitant: qui et ipi fuerūt in numero piclitātū exaudiūt: et abstrahet deus a captiuitate babilonie plebem suā: redimet omnino et eruet: et p̄ficiet nūerus sanctoꝝ gestātium imaginē dei. Nō ibi erūt quoꝝ imaginem deus in ciuitate sua spernet: et ad nihilū rediget: quia et ipi in captiuitate sua: hoc est babilonia imaginē eius ad nihilū redige

rūt. Erit ille p̄plus laudans dñm: quē p̄uidet modo sp̄s p̄p̄etie: et dicit ut exultemus in spe: et desideremus ipsaz rem. Collauda hierlm dñm: Lauda deū tuū in syon. Collauda: qz ex multis cōstas: lauda: quia vnū facta es. Multi inq̄t ap̄plus: vnū sum' in christo Iesu. Quō ergo multi collaudamus: quō vnū laudam'. Idē multi q̄ vnū: qz ille in q̄ vnū sp̄ vn'. Quare inq̄t hec hierlm collaudo dñm: et laudo deū meū syō: Que syō: ipa hierlm: diuersis causis duo noia. Hierusalē dicta ē uisio pacis: syon dicta ē speculatio. Uidete si aliud sonāt ista noia nisi spectacula: ne putēt gētes se habere spectacula: et nos nō habere. Aliqñ dimisso theatro aut amphitheatro: cū ceperit ex illa cauea euomi turba p̄ditorū: aliqñ tenētes in animo phantasias uanitatē suē: et memoriā suā pascētes reb': nō solū inutilibus: s; et p̄nitiosis: gaudētes in eis tāq̄ in dulcibus: sed pestiferis: uident pleriqz ut sit transire seruos dei p̄gnoscut ipō habitu: uel uestis: uel capitis: uel frōte notos habēt: et dicūt apud semetip̄os et secū: Miseros istos: qd̄ p̄dunt: Fratres: rogem' dñm p̄ beniuolētia ipsoꝝ: qz bonū illi putant: bene nobis uolūt: s; qui diligit iniquitatē odit aiām suā. Si odit aiām suā: quō amabit aiām tuā? Tñ ipa puerla et inanis et uana bñuolētia dicēda bñuolētia n̄ ē: dolēt nos p̄dere qd̄ amāt: oremus ne p̄dāt qd̄ amam'. Uidete qualē hierlm exhortet ad laudē: uel potius p̄ntia laudaturā: Nō enī illius ciuitatis laudes tūc cū uidebimus: et amabim': et laudabim': uoce p̄p̄etica exhortande et excitāde sūt: sed p̄pterea modo dicunt hoc p̄p̄ete: utpote q̄stū possūt in hac carne cōstituti: futura gaudia beatoꝝ eructātes i aures nostras: ut excitēt amorē illi' ciuitatis: Ferueam' desiderio: nō simus sp̄ritu pigri. Sed uidete qualē hierusalē dicit laudaturā deū: et unde laudaturā p̄fectiōe quadam beatitudinis: Collauda inquit hierlm dñm: lauda deū tuū syon: Et quasi diceret: vn̄secura laudabo. **Qm̄** confirmauit: inq̄t: **†** uectes portarū tuarū: Attendite fratres mei: cōfirmauit inquit uectes portarū tuaz: Uectiū cōfirmatio nō est portarū aptarū: sed clausaz. Unde pleriqz codices habēt: cōfirmauit seras portaz tuarū. Attendat caritas uestra: cōclusam hierlm dicit laudare dñm. Collauda hierlm dñm: lauda deū tuū sy

Alla lfa.
† confortauit.
† seras.

on. Collaudam^o mō: laudam^o modo: sed inter scādala: Multi quos nolum^o intrāt: nisi si nolum^o exeūt. Ideo crebrefcūt scādala: Et qm̄ abūdauit iniquitas: ait veritas: refrigescit caritas multoz: ppter intrātes: quos dijudicare nō possum^o: et exeutes quos tenere nō possum^o. Quare hoc? Quia nōdum pfectio: nōdum beatitudo. Quare hoc? Quia adhuc area: nōdū horreum. Tūc ergo qd: nisi vt nō timeas tale aliqd futuruz: Collauda enī hierīm dñm: lauda deū tuū syon: Qm̄ pfirmavit vectes portarū tuaz. Confirmavit: non dixit apposuit tātū: sed pfirmavit vectes portarū tuaz: Nemo exeat: nemo intret. Nō exeat gaudem^o: nemo intret timem^o. Ne hoc timeas cū intraueris: dicis tātū mō: esto in numero virginū q̄ portant oleū secū. Virgines enī ille: aīas significāt. Nō enī vere quinq̄ erant: s; in quib; illis milia sūt. In nūero illo quinario milia intelligunt: non feminarū tātū: s; et viroz: qz vterq; sexus dicitur femina: quia ecclesia et vterq; sexus: hoc est ecclesia dicitur virgo. Bēspōsavi vos vni viro: virginē castā exhibere christo. Paucorū ē vgnitas in carne: oīm debet esse in corde. Virginitas carnis: corpus in tactū: vgnitas cordis: fides incorrupta. Ergo dicit virgo tota ecclia: et masculino genere appellatur pplus dei: vterq; sexus pplus dei: et vnus pplus: et vnic^o populus: et vna ecclia: et vna colūba: atq; in hac vgnitate milia sanctorū. Ergo quib; virgines oēs aīas intraturas in regnū dei significāt: non sine causa quinario nūero: qm̄ quib; sūt corpis sensus notissimi omnibus. Per quib; enī ianuā intrat aliqd p corpus ad aīam: aut p oculos intrat qd concupiscas male: aut p aures: aut p olfactū: aut p gustū: aut p contactū. Per has quib; ianuās quisq; nō admiserit corruptionē: inf quib; vgnitas pputat. Admittūt aut corruptōes p illicita desideria. Quid aut liceat et nō liceat: pleni sunt libri scripturaz. Ergo opus est vt sis in illis quinq; virginib;: Nō timebis qd dictū est: nemo intret. Bicit enī hoc: et fiet hoc. Sed cū intraueris: nemo contra te claudet. S; te ingresso: claudetur porte hīsm: et firmabūt vectes portarū eius. Nāz si tu esse volueris aut nō virgo corde: aut si virgo: inter fatuas virgines: foris remanebis et frustra pulsabis. Que sūt fatue virgines: Et ipse quib; sūt: que nisi aīe q̄ habēt istā cōtinen-

tiam carnis: vt vitēt corruptelas ab oib; sensibus veniētes: quos sensus iā enseraui: Que vitēt veluti corruptōes veniētes vndiq;: et nō in cōscientia gerūt bonū suū corā oculis dei: sed placere inde volūt hominib;: et iudiciū sequūt alienū. Fauores vulgi aucupāt: viles sibi sūt: cū spectatori bus esse care volūt: nō eis sufficit psciētia: merito nō portāt oleū secū. Oleuz aut est ipsa glatio: ppter nitore et splēdore. Sed quid dicit apłs: Et de virgines sapiētes portātes oleū secum. Opus aut suū pbet vnusq; s;: et tūc in semetipō habebit gliaz: et nō i altero. Ne sūt aut vgnitas sapiētes. Stulte aut accēdūt quidē lampades: videntur quidē lucere opa eoz: sed deficiēt et extinguetur: qz nō de oleo interiore pascunt. Et dormiūt oēs tardante sponso: qz ex viroz genere hominum obdormiscūt in mortē: et de illis fatuis: et de his sapientibus tardāte aduētū dñi: ituri in mortem istam corpalem et visibīlē: quā somni loco scripturas ponere notū est oibus christianis: cum diceret de egrotātib; apłs: Propterea in vobis inq̄t multi infirmi et egrī: et dormiūt sufficiēter. Dormiūt inquit moriunt. Sed ecce venturus est spōsus: et oēs surgēt: sed nō oēs intrabūt. Deficiēt opa stultarū virginū nō habentū oleū cōscie: nō inuenient a quibus emant: qd illis solent vendere adulatores. Ab irridētib; enī dicitur: nō ab invidentibus: ite emite vobis. Petierant enī stulte a sapiētib; et dixerāt eis: date nobis oleum: qz faces nostre extinguit. Quid ille sapiētes: Ne forte nō sufficiat nobis et vobis: ite potius ad vēdētes et emite vobis. Hoc admone re erit: qd vob; mō p sūt a quib; emere solētis adulatiōem: Et cū eūt inq̄t: intrāt ille: et clausū ē ostiū. Cū eūt corde: cū talia cogitant: dñ se ab illa intentiōe alienant: et retro preterita sua recordatur: eunt quasi ad vendentes: et nō inueniūt tūc fauētes: nō inueniūt tūc laudātes a quib; solebāt laudari: et quasi excitari ad bona opa: nō robore bone psciētie: sed incitāmēto lingue aliene. Et illud qd dictū ē: ne forte sufficiat nobis et vobis: magna p sideratiōe hūilitatis dictū est. Oleum enī quod gestam^o in conscientia: iudicium est nostrum de nobismetipis quales sumus: et difficile est vt de se quisq; perfecte iudicet. Fratres mei q̄tūlibet homo proficiat: q̄tūlibet se ad interiora extēdat: et preterita obliuiscatur:

... illi bene est: procedit
... de: examinat liquidā
... castū se habere cor: Es
... esse a peccato: s;
... iudicium sine misericordā:
... misericordā. Quāntū
... misericordā. Nam
... misericordā polata facit
... damnet inueniet. Que
... scriptura: Que dicit ad
... facienda: vt oīno crebrefcūt
... quod amplū habem^o
... si nō nūc
... habem^o: si nō nūc
... mania queram^o:
... sufficiat op̄tū:
... vestre: Lupulitas
... vestra: copia
... opus dei. Forma vestra: copia
... opus dei. Hoc totū opus dei.
... et videbis q; pauca sūt
... duo munita nāmi ad
... sufficeret duo nūm
... Ad vñēdos ton
... sufficiat edon: Et de
... que vobis sufficiat
... a vobis q̄t. Quer
... ex eo tolle qd sufficiat
... alioy sūt necessa
... necessaria sunt pau
... possidentur cum sūp
... faciens ergo hūilimod
... illā p̄cipue que gratis
... dūmūm: quo nō
... que creata cū erogas:
... in ipis bonis opib;
... tā bona opa: vt iam
... necesse: qz nullus er
... facienda sit misericordā: ex
... iudiciū: nō tā securus
... securus de misericordā
... misericordā progasti. Iudici
... illā q̄ nō fecit mis
... aut inq̄t misericordā
... reuētes qz tūc nō est
... seret: aut recedit a regula
... cū dānam vltas est: et cū
... Quid enī tam vltū q̄ redde
... diam progasti: Quid tam
... qua mētura mēsuras: in e
... vobis: Ea egem frām. Cū
... Si q̄ quā frām coarbor: q
... est sup oīa benedictū
... que a te voluit: et tu manū
... rege manū: et pens a deo
... Nō sūt manū tua potest

iam dicit sibi bene est: procedit regula de thesauris dei: examinat liquidum: et quod gloriabitur castum se habere cor: Et quis gloriabitur mundum se esse a peccato: Sed quod dixit scriptura: Iudicium sine misericordia ei qui non fecit misericordiam. Quamvis quod proficias: sperabis in misericordia. Nam si iusticia sine misericordia prolata fuerit: in quolibet quod damnet inueniet. Que nos consolatur scriptura: Que hortatur ad misericordiam faciendam: ut omnino crebrescamus in erogando quod amplius habemus. Multa autem superflua habemus: si non nisi necessaria teneamus. Nam si inania queramus: nihil sufficit. Fides quare quod sufficit operi dei: non quod sufficit cupiditati vestre. Cupiditas vestra: non est opus dei. Forma vestra: corpus vestrum: anima vestra: hoc totum opus dei. Quere que sufficiat: et videbis quod pauca sunt. Vidue suffecerunt duo minuta nummi ad faciendam misericordiam: suffecerunt duo nummi: ad emendum regnum dei. Ad vestiendos totiens venatores: quod sufficit editorum: Videte quia non solum pauca sunt que vobis sufficiat: sed nec ipse deus multa a vobis querit. Quere quantum tibi dederit: et ex eo tolle quod sufficit. Letera que superflua iacent: aliorum sunt necessaria. Superflua diuitum: necessaria sunt pauperum. Res aliene possidentur cum singula possidentur. Faciens ergo huiusmodi misericordias: et illa precipue que gratis constat: dimitte sicut dimittimus: quo non nisi caritate erogas: que crescit cum erogas: Faciens ergo et feruens in ipsis bonis operibus misericordie: que iam bona opera: ut iam diximus: tunc non erunt necessaria: quia nullus erit miser in quem facienda sit misericordia: expectabis securus iudicium: non tam securus de iusticia tua: quam securus de misericordia dei: quia et tu misericordiam progasti. Iudicium enim sine misericordia illi quod non fecit misericordiam. Super altat autem inquit misericordia iudicium. Ne putetis fratres quia tunc non est iustus quam non miseret: aut recedit a regula iusticie sue. Et cum damnat iustus est: et cum miseret iustus est. Quid enim tam iustum quam reddere misericordiam proganti: Quid tam iustum: quam ut in qua mensura mensi fueritis: in ea remetietur vobis: Ita egenti fratri. Cui fratri: Christo. Si quia fratri christo: et quia christo deo: quod est super omnia benedictus in secula: deus egere a te voluit: et tu manus retrahis: Lerte porrigis manus: et petis a deo. Audi scripturam: Non sit manus tua porrecta ad accipi-

endum: et ad dandum collecta. Erogari sibi vult deus ex illo quod dedit. Quid enim das quod ille non dedit: Quid enim habes quod non accepisti: Aut vero non dico deo: sed cuilibet de tuo das aliquid: De illi das: quod iubet ut des. Perrogator esto non inuasor. Nec ergo faciens: et si bona humilitate dicis: de illo oleo: ne forte non sufficiat nobis: intras et claudis: audi apostolum dicentem: Mihi autem minimum est ut a nobis dijudicet. Quia autem potes dijudicare conscientiam meam: Quia examinare quod animo facio: quicquid facio: Quantum potest homines de alio iudicare: Plus homo utique ipse de se: si de populo de homine quam homo de se. Ergo talis si fuerit intrabis: in quibus illis virginibus eris: cetera fatue excludent. Nam hoc habes in euangelio. Claudetur ostium: et stabunt et clamabunt: aperi nobis: et non aperiet. Quia confirmavit vectes portarum tuarum. Confirmavit inquit vectes portarum tuarum. Secura ista: secura lauda sine fine: lauda fortiter: clausa sunt porte tue: non exit amicus: non intrat inimicus. Confirmavit vectes portarum tuarum. Benedixit filios tuos in te. Non vagant foris: non peregrinant: interius gaudet: interius laudat: intus benedicunt: interius non periturum: quia iam neminem pariunt. Filii sunt: sancti sunt: isti filii sancti iam laudantes et gaudentes: perituri et partem sunt matris caritate: inclusi sunt colligete caritate. Audi caritatem periturum illos: quia perdit Paulus apostolus: non solum paternum: sed et maternum amorem gerens in filios: Filii mei inquit quos iterum perituro. Cum Paulus eos peruriebat: caritas eos peruriebat. Cum caritas peruriebat: dei spiritus peruriebat. Caritas enim dei diffusa est in cordibus nostris: per spiritum sanctum quod datur est nobis. Ergo colligat quod perituri et pepit: Nescio iam inter filii sunt: securi sunt. Volantur de nido timoris: volantur in celestia: volantur in eterna: iam nihil metuunt temporale. Benedixit filios tuos in te: Quis: Qui posuit fines tuos pacem: Quo exultatis omnes: Hanc amate fratres mei. Adulterium delectamur: quando clamat de cordibus vestris pacis dilectio. Quo nos delectavit: Nihil dixerat: nihil exposuerat: verbum pronunciauit: et exclamastis. Quid de vobis clamavit: Dilectio pacis: Quid ostendit oculis vestris: Ubi clamatis: si non amatis: Unde amatis: si non videtis: Inuisibilis est pax: Quis est oculus quo visa est ut amaret: Neque enim acclamaret: nisi amaretur. Hec sunt spectacula que exhibet deus rerum inuisibilium. Quanta pulchritudine in

Alia Isa. filijs tuis.

tellec^o pacis corda vestra percussit: Quid tam ego loquar de pace: aut de laude pacis: Preueit oia verba mea v^r affect^o: nō impleo: nō possunt: infirm^o sū: Bifferam^o omnes laudes pacis ad illā patriā pacis: Ibi eaz plen^o laudabim^o: vbi eā plenius habebimus. Inchoatā in vobis sic amamus: pfectā quō laudabim^o? Ecce hoc dico o filij dilecti: o filij regni: o ciues hierusalē: quoniam in hierusalē visio pacis est: et omnes qui amant pacem: benedicuntur in ea: et ipsi intrant cū clauduntur porte: et firmantur vectes: Hāc quā noiatam sic amatis et diligitis: ipsam sectamini: ipsam desiderate: ipsam in domo: ipsam in negotio: ipsam in vxoribus: ipsam in filiis: ipsam in seruis: ipsam in amicis: ipsam in inimicis diligite: Ipsa est pax quā nō habent heretici. Quid agit pax in hui^o adhuc regionis incertis: in ista pegrinatōe mortalitatis nostre: cum adhuc nemo est alteri spiciuus: nemo videt cor alterius: Quid agit pax? Be incertis nō iudicat: incognita nō confirmat. Procliuor est ad bene credendum de hoīe: q̄ ad male suspicandum. Nō se multū dolet errare: cū bene credit etiā de malo. Perniciosa aut cū male sentit: forte de bono: nesciēs qualis sit. Quid p̄do: si credo quia bon^o est: Si incertū est: licet vt caueas ne forte verū sit: nō tamē damnes tāq̄ verū sit. Hoc pax iubet: quere pacē ait: et sequere eam. Heresis quid monet: Damnat incognitos: dānat totū mundū: perijt totus mūdus: nullus est christianus: africa remāsit. Bene iudicasti. Be quo tribunali dicis tu sententiā in orbem terrarū: In quo foro aī te mūd^o stetit: Nolo mihi credatur: sed nec tibi: Christo credatur. Spiritui dei p̄ prophetas credatur. Legi Moyses si credatur. Quid dixit Moyses de futuris bis t̄pib^o: ad Abraam dictū: In semine tuo bñdicetur oēs gentes. An dubitas quid sit semen Abrae? Puto quia cū apostolus dixerit non dubitas: aut si de ap̄lo dubitabis: quare pax pax: et non est pax? Quid dicit ap̄lus: Abrae dicte sūt pmissi ones et semini eius. Nō dixit: et seminibus tanq̄ in multis: sed tanq̄ in vno: et semini tuo quod est christus. Ecce ante milia annorū dictū ē Abrae: In semine tuo benedicent omnes gētes. Quod aute milia annorum dictū est: et ab vno creditū: modo iam videmus impletū. Hāc legimus: hac intuemur: et tu resistis de transuerso veni-

ens. Quid dicturus? Noli credere. Cui? Spiritui dei: deo loquenti ad Abraam. Et cui credo? Tibi: Nō hoc dico inquit. Non hoc dicis. Nō dicis: mihi potius crede q̄ spiritui dei: et deo loquēte ad Abraam: Quid ergo mihi dicis? Ille tradidit: et ille tradidit. Be euangelio recitas: hoc de apostolo: de prophetis: Discute omēs scripturas: lege mihi hoc ex eis quib^o credo: tibi enī non credo. Unde lecturus es? Hoc mihi pater meus ait: hoc mihi auus meus: hoc mihi frater me^o: hoc mihi episcopus me^o. Sed hoc Abrae deus: In semine tuo benedicant omnes gentes. Audit vn^o homo et credit: et fit in multis post multa tempora. Quādo dictū est: credit: quādo impletur: dubitatur: Hoc ergo dixit Moyses: dicant et p̄phete. Glide commercium redemptiōis nostre: christus p̄det in lingno. Glide quāto emit: et sic videbis quid emit. Empturus est aliqd: ipsum aliqd nōdū scis. Glide vide quāti: et videbis qd. Sanguinē sudit: sanguine suo emit: sanguine agni immaculati emit: sanguine vnici filij dei emit: Quid emptū ē sanguine vnici filij dei? Adhuc vide quanti. Prop̄ta lōge anteq̄ fieret dicit: Foderūt manus meas: et pedes meos: dinūcrauerunt omnia ossa mea: Magnū precium video: chaste videam quid emisti: Comemorabuntur et conuertentur ad dominum vniuersi fines terre. In vno eodemq̄ psalmo emptorem video: et p̄cium: et possessionē. Emptor chastus est: precium sanguis: possessio orbis terrarum. Voces ipsas p̄pheticas audiamus: contradicētes litigatoribus hereticis. Ecce possessio domini mei: vis lege in psalmo: Comemorabunt et conuertentur ad dñm vniuersi fines terre: Et adorabunt in conspectu eius vniuersae patrie gentium. Et vide iurgantem: vide ius defendentem. Quā ipsius est regnū: et ipse dñabitur gētium. Ipse qui emit christus: nō q̄ apostatauit. Bonat^o. Adorabūt recte: adorabūt omnes patrie gentium in conspectu ei^o. Quare recte? Quā domini est regnū: et ipse dñabitur gētium. Illud Moyses: hoc p̄phete: et alia milia milia. Quis numerat testimonia de ecclesia toto terrarum orbe diffusa: quis numerat? Nō sunt tot hereses contra ecclesiam: quot sunt testimonia legis p̄ ecclesia. Que pagina non hoc sonat? Quis versus nō h̄ loq̄t? Omnia clamāt p̄ vnitatem dñica: qz posuit fines

... contra ita
... in illa
... apocalypsi
... vnde iud
... lazarū: vnde iud
... dicere ceperā.
... videlicet coo
... ruinofuz.
... hoc p̄phete: et nō
... videntes vident
... dicitur: deo
... illā: de deo
... paup̄es: qm̄
... daretur: quia
... qui nō fecit
... retur: dicit
... Lazari: habeo
... et eis q̄ h̄
... hunc: comē
... bene illi: Mo
... pater Abrae: sed
... vniuersi credēt.
... qui et p̄phetas
... motus resurrexerit
... crederet
... crederet
... p̄phete: et p̄
... magis qui adhuc
... tempus correptionis
... dum venerant in
... loca illa: et
... hinc ibi inquit
... quos audiam
... p̄phetas. Nō
... dicitur: bis
... resurrexerit
... credent. S
... p̄phetas nō
... audiat: nec
... liquet
... lurrexerit
... credēt. Sē
... sententia vbi:
... Et vñ: Be q
... loco: et pleno
... quicquid: et
... ille qui cruci
... abat in flā
... fuis: qm̄ in
... eius gremio:
... id
... to vidit paup̄
... rem feliciter
... de prolata est
... ista sententia
... tribunali: ibi
... enim habit
... sanctus habit
... deus. Tm̄
... bus et dicit: d
... solui et esse
... tonagl op̄mū:
... et latroni
... die mētū me
... in gadiſo. E
... Abraam: et in
... Abraam ma
... sententia: h̄
... abent ibi Mo
... yas: si illos
... nō audiat: neq̄
... nis resurrexerit
... credent ei.
... betis hic Mo
... ysem et p̄ph
... hoc potest
... audire: ad
... huc h̄
... nositatem
... frenare: ven
... atē
... cedatur. D
... scipat: vob
... endus sit Mo
... yses et p̄ph
... et testimonia
... tānū et vob
... us sic currere
... res hūanas

hierusalē pacē. Tu contra ista latras here-
tice: vñ merito dicis in illa ciuitate quod
scriptū est in apocalypsi: *Lanes fous.* Tu
contra ista latras: vnde iudicasti de orbe
terrarū vt dicere ceperā. Quo tribnali:
Presūptiōe videlicet cordis tui. Altū tri-
bunal: sed ruinosus. Dixit hoc Moy-
ses: dixerūt hoc pphete: et nō dū credūt qui se
christianos videri volūt. Torquebat qui
dā diues apud inferos: desiderauit aque
stillā: de digito cōtempti ante ianuā suam
paupis: qm̄ vrebāt in flāmis: Et cū ei nō
daretur: quia iudiciū sine misericordia illi
qui nō fecit misericordiā: cū ergo ei nō da-
retur: dixit ad Abraā: *Pater Abraā: mit-
te Lazarū: habeo ibi quōs fratres: annū-
ciet eis q̄ h̄ patior: ne et ipsi veniāt in locū
hunc tormētōrū.* Et quid illi Abraā: *Ha-
bent illic Moysem et pphetas.* Et ille. *Nō
pater Abraā: sed si quis a mortuis resur-
rexerit credēt.* Et Abraā: *Si Moysem in-
quit et pphetas non audiunt: nec si quis a
mortuis resurrexerit credent.* *De quib⁹ di-
xit: habēt ibi Moysem et pphetas: De his
vñq; qui adhuc viuebant: quibus adhuc
tempus correctiōis largum erat: qui non-
dum venerant in loca illa tormētōrū. Ha-
bent ibi inquit quos audiant: Moysem et
pphetas. Nō credūt his: sed si quis a mor-
tuis resurrexerit credent.* *Si Moysem et p-
phetas nō audiūt: nec si quis a mortuis re-
surrexerit credēt: Sētētia Abrae ē. Abrae
sententia vbi: Et vñ: De quodam excelso
loco: et pleno quietis: et felicitatē: quē vidit
ille qui cruciabat in flāma leuatis oculis
suis: qm̄ in eius gremio: id est in eius secre-
to vidit pauperem feliciter exultantem: in
de prolata est ista sententia. Tūc de quo
tribnali: ibi enim habitat deus: quia in
sanctis habitat deus. Tūc optat aposto-
lus et dicit: *dissolui et esse cū christo: mul-
tomagis optimū: et latroni illi dicitur: Ho-
die mecū eris in paradiso.* Ergo domin⁹ cū
Abraam: et in Abraam manēs dixit istaz
sententiā: *Habent ibi Moysem et ppheta-
tas: si illos nō audiūt: neq; si aliq; a mor-
tuis resurrexerit credent ei.* *O heretici: ha-
betis hic Moysem et pphetas: viuūt: ad-
huc potest audire: adhuc licet corrigi: ani-
mositatem frenare: veritatē tenere adhuc
conceditur. Bisceptate vobiscū vtrū au-
diendus sit Moyses et pphete: qui fidei
sue testimonia tātū exhibuerūt: cū videa-
mus sic currere res būanas vt ab ipis pre-**

dicare sunt. Quid dubitatis adhuc crede-
re Moyse et prophetis? Quid dubitatis
audire? An forte queritis resurgētē a mor-
tuis: vtrū et ipse vobis dicat de ecclia sua?
Quesiuit hoc diues apud inferos aliquē
mitti ex mortuis ad fratres suos: reprehē-
sus est: quia hoc quesuit. Sufficere debue-
runt fratribus eius Moyse et prophete.
Ad hoc ille frustra q̄siuit: vt vos iaz exem-
plo admoniti ne frustra et sero querentes:
sicut ille torq̄amini: et audiatis Moysem
et pphetas. Quid dixit Moyse? *In se-
mine tuo benedicent omēs gētes.* Quid
dixerūt prophete? *Lōmemorabūtur et cō-
uertētur ad dñm vniuersi fines terre.* Ad-
huc mihi dicitur es: *Surgat aliq; ex mor-
tuis: ego nō credo: nisi aliquis inde vene-
rit et dixerit: O dñe gratias misericordie
tue: voluisti mori: vt aliquis ab inferis sur-
geret: et ipse aliquis nō quicūq; sed veri-
tas surrexit ab inferis: qui verū de inferis
diceret: et si ad inferos nō veniret: et tamē
propter voces imperitorum malorū ecce
ipse mortuus est: ecce surrexit ab inferis.*
*Quid dicis heretice? Quid dicit: Nō do-
te audiam: finite sunt omnes excusatiōes
tue: Et si verba deridis diuūt apd inferos
cōstituti: surrexit a mortuis christus: dig-
naris vñ ipm̄ audire: Ecce qz forte simul es
diuūt mortuo: viuos desiderabas surgere
ab inferis: Nō pater tu⁹: nō auus tu⁹: non
illi surrexerūt: qui nescio quos noīe tradi-
tionis infamauerūt. Sed ecce nō infama-
uerūt: verū dixerūt. Tūc nosse q̄ nihil ad-
me: Audiam⁹ simul qd dixerit qui surrexit
a mortuis. Quid pluribus inuozor: Au-
diam⁹: iam apiat euāgeliū: legat qd factū
est tanq; fiat: ponant ante oculos nostros
gesta p̄terita ppter cauenda futura. Ecce
christus surgēs a mortuis: ostēdit se disci-
pulis suis: *Plup̄tie ipsius: ipse sp̄s: ec-
clesia sp̄sa: ecce sp̄sus qui dicebat mor-
tuus: absumptus: finit⁹: ecce integer resur-
rexit: ecce ostēditur oculis discipulorum:
ecce prebetur contrectantibus manibus:
ecce tetigerūt cicatrices qui desperati sunt
vulnere. Exhibuit se oculis eorum viden-
dum: manibus contrectanduz: putabant
spiritum esse. Desperauerunt enī de salu-
te sua: exhortatur eos: confirmat in fide:
Palpate et videte quia spiritus carnē et
ossa nō habet: sicut me videt habere: Tā-
gunt: gaudēt: trepidāt. Et cū adhuc trepi-
darent pre gaudio: sic habes scriptū: et sic**

certa sunt: que multū leta sūt: vix credūt: dubitatio quedā veluti tardius credentis condit voluntatem tenentis: necesse est vt plus homo gaudeat cū venerit qđ desperauerat. Nam ad ipsū gaudiū condiendū et laugendū: noluit se statim cognosci: tenuit visus discipulorū suorum: illoꝝ duorū quos inuenit in via: colloquētes iā in desperatione et dicētes: Nos autē sperabam⁹ quia ipse esset redempturus israel. Putauerunt hoc: iam non putabant: iam spes cum eis nō erat: et christus cū eis erat: et qđ se reddidit et spem reduxit. Postea ergo dixit: postea qđ eum illi eū in panis fractōe cognouerunt: et obtulit se alijs discipulis suis cum putarent spiritū esse: **Palpate et videte quia spiritus carnem et ossa nō habet sicut me videtis habere.** Et cū adhuc pre gaudio trepidarent: habetis hic ait qđ manducetur: **Acceptit benedixit: manducavit et dedit eis.** Expressa est veritas corporis: ablata est omnis suspitio falsitatis. **Quid deinde: Nō sciebatis qz oportebat impleri omnia q̄ scripta sūt in lege Moysi et prophetis et psalmis de me: Et quia illi credebant Moysi et prophetis: verus enī erat quod dixit Abraz: Si Moysen et prophetas non audiunt: neq; si quis ex mortuis resurrexerit credent.** Quia ergo credebāt Moysi et pphetis: et non erant de ipsis quos reprehendit Abraz: audierunt quod ait dominus: **Nō sciebatis: qz oportebat impleri omnia que scripta sunt in lege Moysi et prophetis et psalmis de me: Ecce qui crediderunt Moysi et prophetis: videte quēadmodū ex ipsorū testimonio credūt ei qđ surrexit a mortuis.** Tūc aperuit illis sensum vt intelligerent scripturas: et dixit eis: **Quā sic scriptū est: et sic oportebat christū pati: et a mortuis resurgere tertia die.** **Habes iā spōsū ecclesie: et nō hinc tacuit Moyses: nō hinc tacuēnt prophete: christum resurrecturum a mortuis tertia die: passurū: et resurrecturū: Be scriptus est nobis spōsus: vt nō erremus: sed nescio qui existunt: et quia nō erramus in sponso: et ipsi videntur ea que et nos credere de sponso: vt a membris sponsi nos auocent: dicūt nobis: Ipse est quidē spōsus quē creditis: quē et nos credimus: sed sponsa non est ipsa ecclesia quam tenetis. Et que illa ē: Pars donati. Et hoc est qđ tu dicis: Hoc tu dicis: an spōsus: Tu dicis: an de⁹ Moysen: Ecce ecclesiam te-**

neo. **Victum est a Moysi: In semine tuo benedicentur omnes gentes. Tu dicis: an spiritus dei per prophetas: Ecclesiam teno: Victū est per prophetam: Comemorabuntur et cōuertētur ad dñm vnūersi fines terre.** Ecce iam teneo testimonium legis: et testimonium pphetarū: **Audiam⁹ et eum qui surrexit a mortuis. Ostendit se sponsum: teneam⁹ eum: Confirmauit demonstrando exhibendo testimonia.** Hoc enim Moyses: hoc prophete: quia oportebat pati christum: et resurgere tertia die. **Iam ergo quia tenemus ambo sponsū ex ipsis verbis: et puto quia iam incipis mecum credere: et his verbis Moysi et prophetis credam⁹: et ei qui resurrexit a mortuis: sequat⁹ et dicat: Domine video ias sponsum christū: factū est ne quis me auocet a membris sponse tue: et non sis mihi caput si ego in mēbris eius non fuero: dic mihi et de ecclesia aliquid: quia iā de spōso eius nō dubito. Audi et de ecclesia. Sequitur et dicit: **Predicari in noīe eius penitentiam et remissionē peccatorū.** Nihil verius predicari in nomine eius penitentiam et remissionem peccatorū. Sed hoc vbi: Alij enim dicunt: ecce hic: alij ecce illic: **Et quid ipse: Nolite credere: exurgent pseudo christi: et pseudo pphete: et dicēt: ecce hic: et ecce illic.** Non enim de ipso capite dicunt: ecce hic: et ecce illic: notum est enim qđ christus in celis est. Sed de ecclesia vbi christus est: quid ait: **Ecce ego vobiscum sum vsq; ad consumationem seculi.** Sed ait domin⁹: nolite credere: qui dicit: ecce hic: et ecce illic: partes ostēdit: ego totum emi. **Bicat mihi hoc euāgelīū: dic hoc ipse ex euāgelio: qui iam resurrexisti a mortuis: vt credant tibi: qđ credūt Moysi et pphetis: dic mihi hoc tu: Audi: Oportebat christum pati et resurgere tertia die: et predicari in nomine eius penitentiam et remissionem peccatorū: per omnes gentes: incipientibus ab hierusaez.** **Quid est heretice: Certe cum recitāre Moysen: cū recitārem prophetas: distulisti ad euz qui resurrecturus erat a mortuis: Ecce resurrexit: ecce dixit: tam nullam habet dubitationē ecclesia christi: et vxor christi: qđ nullam habet dubitationē corpus christi demonstratum: oculis contractuz manibus discipulorum. Ecce qui resurrexit a mortuis vtrūq; ostēdit: Ostēdit caput: ostēdit mēbra: ostendit sponsū: ostendit sponsaz.****

Psalmus
 Primum meū crede: aut
 nō credis. Quid enī
 in eo coꝝpe resur
 ostendit: qz vt cr
 ita red dicitur: ita
 credis: audi illa loq
 Predicabit in noīe
 peccatorū. **Et velle illud ego dice**
 aduersus hereticos: et
 cū illis cōstitū iā c
 sic cōtra presen
 illud dicit: sic cōtra
 quomō illud dicit ille
 rā fū
 Remissio pec
 rā amplius: **Remissio pec**
 in nomine predicat. **Et v**
Ande: Incipēs ab h
 na hūc ecclesie. **Quare lu**
 hūc ecclesia ab hierusale
 et gaudeat de deo in illa hūc
 hūc enī incipit: ad illam
 la tota ecclesia erit: ab illa
 impit. **Lege actus apostol**
 quomō ibi erāt cōgreg
 misset spūscū: vt osten
 rit dñs: incipiēb⁹ ab hūc
 loq; omnium locū sum
 spūscū. **Quare nō vis lo**
 que: **Ecce ibi oēs lingue lo**
 quomō datur spūscū: **Et**
 loque: **Hoc enī tūc erat in**
 in homies spūscū: vt
 loquerent. **Adodo qđ dicit**
Quia non datur spūscū
 tibi datur: an nō datur: **Et**
 est qđ agnis: loquēdo: bap
 tizēdo: **Quid est qđ agnis**
 beatis. **Ergo datur: Si dñs**
 omniū non loquunt quib⁹
 defecit donum dei: aut m
Creuerūt yzama: sed et tr
et dicit vsq; ad melle
scant yzama: et crescat trit
 un. **Quare nō apparet mō**
 quis omnes: **Immo vero**
 quis omib⁹. **Lunc enī nō d**
 per orbē terraz diffusa: vt n
 omib⁹ gentib⁹ loquerent. **L**
 in vno: qđ pñificat in o
 tum corpus cōstitū loquit o
 quib⁹ nō dū loquit loquit.
 lesia donec occupet oēs lu
 res cūferus quousq; cre
 scit quousq; accedat: vt
 ad ea que nōdum accē
 omniū lingue: audio tibi

Aut utrunq; mecu crede: aut illud in da-
natione tua credis. Quid eni: q; resurrexit
a mortuis: q; in eo corpe resurrexit: Bene
q; cicatrices ostendit: q; vt crucifixus est:
vt sepultus: ita redditus: ita demonstrat.
Optime credis: audi illu loquete in quem
credis: Predicabit in noie eius penitētia
et remissio peccatoru. Ubi: Per latas ter-
ras. Si vellem illud ego dicere: iam tu lu-
ctans aduersus hereticos: iam pugnās: iā
habēs cū illis cōflictū tāte questionis: nō
illud dicerē sic cōtra presentes hereticos:
quomō illud dixit ille ptra futuros. Quid
vis amplius? Remissio peccatoru in chri-
sti nomine predicat. Ubi: Per omnes gen-
tes. Unde: Incipiēs ab hierusalē. Cōmu-
nica huic ecclesie. Quare litigam? Lepit
eni hec ecclesia ab hierusalē ista terrena:
vt gaudeat de deo in illa hierusalē celesti.
Ab hac eni incipit: ad illam terminat. In
illa tota ecclesia erit: ab ista exordiu fidei
sumpsit. Lege actus apostolor; si forte mē-
tor: quomō ibi erāt cōgregati discipuli cū
venisset spūscctūs: vt ostendat tibi quod
dixit dñs: incipiētib; ab hierusalē: quomō
linguis omnium locuti sunt in quos venit
spūscctūs. Quare nō vis loqui omniū lin-
guis: Ecce ibi oēs lingue sonuerūt: Qua-
re mō cui datur spūscctūs nō loquit oium
linguis: Hoc eni tūc erat iudiciū venien-
tis in homies spūsccti: vt linguis oium
loquerent. Adodo qd dicturus es hereti-
ce: Quia non datur spūscctūs: Non dico
tibi datur: an nō datur: Si nō datur: quid
est qd agitis: loquēdo: baptizando: bene-
dicēdo: Quid est qd agitis: Inania cele-
bratis. Ergo datur. Si dat: quare linguis
omniū non loquunt quib; datur: Nunqd
defecit donum dei: aut minor est fructus?
Creuerūt zizania: sed et triticū: sunte vtra-
q; crescere vsq; ad messē. Non dixit cre-
scant zizania: decrescat triticū: vtrunq; cre-
uit. Quare nō apparet mō spūscctūs in lin-
guis omibus: Immo vero apparet in lin-
guis omib;. Tunc eni nōdū erat ecclesia
per orbē terraz diffusa: vt mēbra chrisi in
omib; gentib; loquerent. Tunc implebat
in vno: qd prenūciabat in omib;. Jam to-
tum corpus chrisi loquit oium linguis: et
quib; nōdū loquit loquet. Crescit eni ec-
clesia donec occupet oēs linguas. Quod
vos deseruistis quousq; creuit: Tenete vo-
biscū quousq; accedat: vt nobiscū puena-
tis ad ea que nōdum accesserūt. Loquor
omniū linguis: audeo tibi dicere in corpo

re chrisi sum: in ecclesia chrisi suz. Si cor-
pus chrisi omnium linguis iam loquitur:
et ego in omnibus linguis sum: Mea est
greca: mea est syra: mea est hebreca: mea est
oim gentiū: q; in vnitāte sum oim gentiū.
Ergo frēs cepit ecclesia ab hierusalē: vt
per omnes gētes ppagaret. Quid euiden-
tius hoc testimonio legis r pphetaz ipius
dñi: Apostolor; vbiq; psonāt voces: red-
dētes testimoniū spei nostre in vnitāte cor-
poris chrisi. Gaudete in frumentis: tole-
rate zizania: genite in tritura: suspirate in
horreū. Veniet illud tempus quo gaude-
bim;: cōfirmatis vectibus portarū hieru-
salē. Intret qui intraturus est: qui illuc ma-
nifestus intrabit: huc vict; nō intret. Qui
aut huc victus intrat foris est. Fous est et
nescit: vētilabrū pbabit: vectes pbabūt.
Qui mō vere intus et veraciter intus: ibi
firmiter intus. Qui aut hic tolerādo intus:
ibi gaudēdo intus. Fines eni hierim pax:
q; posuit inquit fines tuos paces. Adodo
desideram; pacem quā hic habem; in spe.
Adhuc eni in nobisipis qualis pax? Caro
cōcupiscit aduersus spū: spū aut aduer-
sus carnē. Ubi plena pax in vno homie:
Quando erit plena in vno homine: tunc
erit plena in omnibus ciuib; hierusalēz.
Quādo erit plena pax: Quādo corrupti-
bile hoc induerit icorruptionē: et mortale
b induerit immortalitē: tūc plena pax: tūc
firma pax. Nihil litigat aduersus animaz
in hoie: nō ipsa aduersum se ex quadā par-
te saucia: non carnis fragilitas: nō indigē-
tia corporis: non fames: non sitis: non frigus:
non estus: non lassitudo: nō vlla in-
opia: nō prouocatio rixe: nō certe ipsa sol-
licita cautela et vitādi inimici et diligēdi.
Hec omnia frēs mei litigāt aduersum nos:
nōdū est plena et pfecta pax. Qd clama-
stis qui iam dudū nominata pace ex desi-
derio clamastis: clamor vester de siti erat:
non de saturitate: quia ibi erit pfecta iusti-
cia: vbi perfecta pax. Adodo esurimus et
sitimus iusticiā: Beati qui esuriūt r sitiūt
iusticiam: quoniā ipsi saturabunt. Quo-
modo ipsi saturabuntur? Cum ad pacem
venerim;. Ideo cum dixisset: qui posuit
fines tuos pacē: quia ibi saturitas et nulla
indigentia: subdit statim. Et adipe fru-
menti ^{Et la fca.} fatians te. Fratres quoniā pax ^{t satur.}
ipsa de qua loquimur nōdū est in totis no-
bis: id est in vnoquoq; nostrum tota: ad-
huc forte a spiritu vestro delectat audire.

Sed si nihil resistit et rebellat: ex corpore si-
 niemus psalmum: Fatigatos vos nusquam vi-
 deo: tamen vereor nouit deus ne oneri sim vo-
 bis aut quibusdam fratribus: et video studia
 multorum exigentium hunc laborem de me et su-
 dorere: quem credo in domino non futurum infru-
 ctuosum. Gaudeo tantam esse voluntatem in
 veritate verbi dei: ut studium vestrum bonum
 in bono et de bono vincat studium infanorum
 currentium in amphitheatrum. Nunquid illi si tam
 diu starent adhuc spectaret? Ergo fratres
 audiam cetera: quia hoc vultis: Assit dominus:
 assit et viribus et mentibus nostris. Qui posuit fi-
 nes tuos pacem: ad illam hierusalem dicit: et
 adipe frumenti satias te: Transiit fames et si-
 tis: iusticie succedit saturitas. Qui ibi erit
 adeps frumenti: nisi panis ille qui descen-
 dit de celo ad nos? In patria ipsa quomodo sa-
 turabit: qui in peregrinatione sic pauit? Jam
 modo de ipsa peregrinatione nostra locutus est:
 qua venit ad illam hierusalem: ubi collauda-
 bimus dominum. Laudabimus dominum deum nostrum: nos
 hierusalem: nos syon: quoniam confirmabunt vectes
 portarum nostrarum. Etenim ille qui tunc satiabit adipe
 frumenti: quod facit in ista peregrinatione: Hoc
 quod sequitur. Qui emittit verbum suum
 terre: Ecce in terra laboramus fessum: languidi:
 pigri: frigidi: Quomodo leuaremur ad adipem fru-
 menti satiantem: nisi mitteret verbum suum ter-
 re qua grauabamur: terre qua impediema-
 mur a reditu: Misit verbum suum: non deseruit
 etiam in heremo: pluit manna de celo. Qui
 emittit verbum suum terre: et venit ad terras
 verbum eius. Quomodo eius? Aut quod est ver-
 bum eius? Usque in velocitate currit
 verbum eius. Non dixit velox est verbum
 eius: currit verbum eius usque in velocitate.
 Intendamus fratres: non potuit eligere melius
 verbum: calidus calore calefcit: frigidus fri-
 gore frigescit: velox velocitate velox fit.
 Quid calidius ipso calore: quo calet quic-
 quid fit calidus? Quid fridius ipso frigore:
 quo frigescit quicquid frigidum fit: Quid
 ergo velocius ipsa velocitate: qua velox
 fit quicquid velociter currit? Possunt di-
 ci multa velocia: alia magis: alia minus: et
 tanto queque res velox est: quanto est parti-
 ceps velocitatis: ergo magis velox: aut minus
 particeps velocitatis: ergo minus velox:
 Ipsa itaque velocitate quod velocius: Ergo
 quousque currit: Usque in velocitate. Quan-
 tum vis auge quod velox est verbum: et dic: velo-
 cius est quam illud: aut illud: quam aues: quam veteri:

Alia ista.
 et eloquiū.

Alia ista.
 et velociter.
 et sermo.

quam angeli: Nunquid aliquid horum actum: quanta ipsa
 velocitas usque in ipsam velocitatem: Velo-
 citas ipsa quid est frater: Ubique est: non est in
 parte. Hoc pertinet ad verbum dei non esse in
 parte: ubique esse per se ipsum verbum: ex quo dei
 virtus: et dei sapientia est: nondum assumpta
 carne. Si cogitemus deum in forma dei: verbum
 equaliter patri: ipsa est sapientia dei: de qua di-
 ctum est: Attingit a fine usque ad finem forti-
 ter. Quanta velocitas: Attingit a fine usque
 ad finem fortiter. Sed forte immobilitate at-
 tingit. Si immobilitate tamquam moles aliqua
 saxeae impleat locum aliquem: dicitur quod at-
 tingit eiusdem loci a fine usque ad finem: non tamen
 motu. Quid ergo dicimus? Non habet motum
 verbum illud. Et sapientia illa stolidus est:
 Et ubi est quod dicit de sapientie spiritu: Cum multa
 dicerentur: acutus inquit mobilis: certus
 incommutatus. Sic ubique sapientia dei mo-
 bilis. Si ergo mobilis: quando hoc tangit:
 illud non tangit. Aut hoc tangit: illud dese-
 rit: Et ubi est velocitas: Hoc facit veloci-
 tas: ut et ubique semper sit: et nusquam inclusa te-
 neat. Sed cogitare ista non possumus: pigri
 sumus. Quis ista cogitet? Et reuera fra-
 tres quomodo dixi: quomodo potui: si tamen po-
 tui: si intellexi: et quomodo potuistis: intellexi-
 stis. Sed quid dicit apostolus: Et ait qui
 potens est facere supra quam petimus aut intel-
 ligimus. Quid hic ostendit? Quia quotiens-
 cumque intellexerimus: non intelleximus sicuti
 est. Quare hoc? Corpus enim quod corrupti-
 pitur aggrauat animam. Ergo in terra frigi-
 di sumus. Velocitas enim seruens est: et omnia
 seruentiora velociora: omnia frigidiora tardio-
 ra. Nos tardi: ergo frigidi: Illa autem sapien-
 tia currit usque in velocitate. Ergo seruentissi-
 ma est. Nec est quod se abscondat a calore eius.
 Nos ergo qui frigidi corporis tarditate: vin-
 culo terrene vite huius corruptibilis one-
 re nullam ne spem habemus ad capiendum ver-
 bum: quod usque in velocitate currit: An vero
 ille quibus ex corpore in infima depressos de-
 seruit: Nonne ipse predestinauit nos antequam
 in isto mortali et pigro corpore nasceremur?
 Qui ergo predestinauit nos: dedit terre nuem
 ipsos nos. Jam enim veniamus ad illos psal-
 mi versus subobscuros: incipiant illa inuo-
 cra euolui: quoniam vos verbum dei quanto ma-
 gis per nos dicit: tanto audiores inuenit.
 Ecce nos pigri in hac terra quasi congelati
 uimus hic: et quomodo contingit nuibus: rursus enim
 gelant et in ima decidunt: sic frigescente cari-
 tate decidit humana natura in has terras:

Psalmus

...corpoze immolua vel
 ...mune sunt predestin
 ...mune: huncem: v
 ...velat lanam: Ad ef
 ...pignis: ad huc
 ...facurus
 ...vestis est:
 ...est al
 ...quos ad ipse
 ...ca
 ...et nondum feruit ipse
 ...ad huc loquitur:
 ...manoe cui ad huc loquitur:
 ...et facturus est
 ...et facturus est
 ...vestis ch
 ...vestis ch
 ...facta erat tu
 ...quod deduc
 ...pignis erit.
 ...sicut lan
 ...Quomodo enim dicit
 ...vestimen
 ...dicit et vestimen
 ...quod
 ...ecclesia. Unde est illud quod
 ...ecclesia
 ...aut rugam. Ergo
 ...ecclesia non ha
 ...sibi vest
 ...faciat sibi vest
 ...in nuem. Qu
 ...et frigidus:
 ...de hac lana: ut ablu
 ...ut rugam uo
 ...in cruce. Qui dat nuem ve
 ...sunt: vocati su
 ...illos et vocauit
 ...vocatur ex languore cogit
 ...Quomodo vocatur: Qu
 ...Non venit vocare iustos: s
 ...menam. Incipit ergo iam prede
 ...illius cognoscere tempore
 ...petri sui: incipit vocatio
 ...tama. Quid ergo qui e
 ...lanam propter coactum tami
 ...propter uocacionem in penite
 ...velut cinerem spargit.
 ...velut cinerem spargit. Quis
 ...sicut lanam. Quos enim prede
 ...in penitentia: quia quos prede
 ...vocaui. Quia autem ad peni
 ...audi vocantem ad penitenti
 ...buaui quibusdam: cum ambu
 ...tibi. Corozaim: ve tibi. Be
 ...in tyro et sidone facte esse
 ...sunt in vobis: olim in
 ...penitentiam egissent. Et
 ...velut cinerem spargit. Quid
 ...cinerem spargit: Quomodo

et pigro corpore inuoluta velut nix facta est. **S**ista niue sunt predestinati filij dei. **D**at enim ille: niuem velut lanam: Quid est velut lanam: Id est de niue qua dedit de istis pigris adhuc spu et frigidis quos pdestinavit: facturus est aliqd. Lana enim materies vestis est. Lana enim cu videt veluti pparatio est aliq ad vestem. Ergo qz pdestinavit quos ad tps frigidu repit i terra: et nondu feruet spu caritatis: de pdestinatioe enim adhuc loquit: veluti lanam dedit hos deus: et facturus est inde vestem. **M**erito in monte vestis christi fultit sicut nix. Fulgebat vestis christi sicut nix: tanq de illa lana iam facta erat tunica: de qua lana: id est de niue qua dedit sicut lanam: adhuc pdestinati pigri erant. Sed expecta: vide quid sequat: qa sicut lanam dedit eos: sit inde tunica. Quomodo enim dicit ecclesia corpus christi: dicit et vestimentu christi ipsa ecclesia. **I**nde est illud quod ait aplos: **E**t exhiberet sibi gloriosam ecclesiam non habentem maculam aut rugam. Ergo exhibeat sibi gloriosaz ecclesiam non habentem maculam aut rugam. **F**aciat sibi vestem de illa lana qua pdestinavit in niue. Adhuc in hominib⁹ incredulis: et frigidis: et pigris: faciat vestem de hac lana: vt abluat a maculis: munde fide: vt rugam non habeat tendat in cruce. **Q**ui dat niuem velut lanam. **I**am si pdestinati sunt: vocadi sunt. Quos enim pdestinavit: illos et vocavit. **I**am quomodo vocatur ex languore corporis illius vt sanifiant: Quomodo vocatur: **A**udi euangelium: **N**on veni vocare iustos: s; pctores in penitentiam. **I**ncipit ergo ia pdestinatioe niuis illius cognoscere torporem suuz: accusare pctm suu: incipit vocatioe venire ad penitentiam. **M**erito ergo qui dat niuem velut lanam ppter cofectu tunice future: etiam ppter vocatione in penitentiam. **N**ebulam velut cinere spargit. **N**ebulam inquit velut cinere spargit. **Q**uis: **Q**ui dat niue sicut lanam. Quos enim pdestinavit vocat in penitentiam: qz quos pdestinavit illos et vocavit. **L**inis autem ad penitentiam pertinet. **A**udi vocante ad penitentiam: cum exprobrauit quibusdam ciuitatibus dicens: **T**e tibi Corozaim: ve tibi Bethsaida: quia si in tyro et sidone facte esset virtutes que facte sunt in vobis: olim inquit in cilicio et cinere penitentiam egissent. **E**rgo nebulam velut cinere spargit. **Q**uid est nebula velut cinerem spargit: **L**um vocat quisq ad

intelligendu desu: et dicit illi: cape veritate: incipit velle capere veritate: non sufficit: videt se quadam caligine pati qua antea non videbat. **A**dhuc est illa nebula: vt noueris nescire te: et noueris quid scire oporteat: et videas te inuolidu ad illud sciendu quod oportet sciri. **N**am si in ista nebula iam te presumpseris scire: audies ab apostolo: **Q**ui se putat aliquid scire nondu scit quemadmodu oporteat eu scire. **E**rgo nondum coprehendisti: adhuc nebulam pateris. **S**ed non te deseruit qui accendit tibi lucernam carnis sue. **N**on cires in nebula: fide sequere. **S**ed qz conaris videre et non potes: peniteat te pctozuz: qz nebula velut cinis sparsa est. **Q**uid iam te peniteat: **C**ontumace te fuisse aduersus deu. **Q**uid ia te peniteat: **S**ecutu te fuisse vias tuas malas: puenisse in ista difficultate illi⁹ beate visionis: et erit tibi salubris nebula: qua sicut cinerem spargit deus. **T**u ipse es adhuc nebula: sed velut cinis. **A**dhuc enim penitentes volutant in cinere fratres mei: tanq si mules se cotesitates: dicetes: deo suo: cinis sum. **B**ixit enim quedam scriptura: **B**esperxi memetipm et distabui: et estimavi me terram et cinerem. **H**ec est humilitas penitentis. **Q**uando **A**braam loquit ad deu suu: et quando vult sibi aperiri incendiu sodomozuz: ego inquit terra et cinis sum. **Q**uomodo fuit ista semp humilitas in magnis et sanctis viris: **N**ebulam g velut cinere spargit. **Q**uare: **Q**uia quos pdestinavit illos et vocavit: qui non venit vocare iustos: sed peccatores in penitentiam. **Q**ui emittit crystallu suu velut frusta panis: **N**on denuo laboradu est dicere quid sit crystallu. **P**relocuti enim sum: et credo non excidisse caritati vre. **Q**uid ergo est: mittit crystallum suu velut frusta panis: **Q**uomodo nix illa ipsius: qz pdestinator est. **Q**uomodo nebula illa ipsius: qz ipsi vocant ad penitentiam qui pdestinati sunt ad salutem: sic est quodammodo crystallu ipius. **Q**uid est crystallu: **M**ultu obduruit: multu ogelauit: non ia sic nix facile solui pot. **M**ix mistoz annoz tpe durata et serie scloz crystallu of. **E**t h mitit velut frusta panis. **Q**uid hoc sibi vult: **F**uerut nimis duri: non iam niui: s; crystallo coparadi: et ipsi pdestinati sunt et vocati: et quida eoz ita: vt pasceret alios et esset vales alijs. **E**t quid opus est vt numeremus multos: forte quos nouim: illu aut illu: **O**ccurrit vnicuiq cogitanti ex his quos

Alia lra.
t qui dat.
t sicut.

Alia lra.
t dicit.
t sicut buo
cellas.

Alia lra.
t sicut.

nouit: q̄ forte duri z ptinaces z obnitētes aduersus veritatē fuerunt: et modo p̄dicāt veritatē: facti sunt frustra panis. Quis ille vnus panis: Adulti inquit apostolus: vnū corpus sum⁹ in christo. Vnus panis vnū corpus multi sum⁹ ipse dicit. Ergo si vn⁹ panis totū corpus christi: mēbra christi frustra panis sunt. Be quibusdaz duris facit mēbra sua: z vtilia ad alios pascēdos. Quid imus per multos: Notissimus illuz Paulū aplm̄ intueamur. Nihil nobis isto viro notius: nihil suau⁹: nihil in scripturā familiar⁹ est. Et si fuerint qui ex tāta duricia iniquanta ipse fuit: panis fiant: ipso p̄posito ad exemplum omnes currant: vt explicet sensus iste. Mittit cristallū suā si cut frustra panis. Ecce cristallū erat apls Paulus: durus obnitēs veritati: clamās aduersus euāgeliū tanq̄ indurās aduersus solē. Ille q̄ durus fuit crescēs in lege: eruditus ad pedes Samaelis legis doctoris. Non audiebat Moysem z p̄phetas christi p̄dicatē. Magna duritia. Certe gētes non audierūt p̄phetas: nō audierunt Moysem: frigidī erāt: s; cristallū nō erant. Ille qui credebat in verbis p̄dicatibus christi: et christo veniēti nō credebat nimis obdurauerat. Quia ergo cristalluz erat: nitidus videbat z candidus: sed durus z nimis gelidus. Quō nitidus z candidus: Hebreus ex hebreis: fm̄ legē phariseus. Vnde nitorē cristalli: audi duriciā cristalli. Scdm̄ emulationē psequeis ecclesīā dei. Inter lapidatores sancti Stephani martyris ibi erat iste durus: et forte ceteris durior. Omniū enī lapidatiū vestimēta seruabat: vt oīum in manib⁹ lapidaret. Ergo videm⁹ niuē: nebulā: cristallū: bonum est vt ille spirēt z soluat. Si enī ille nō spirauerit: si nō ipse duriciā glaciē hui⁹ dissoluerit. † In facie frigoris ei⁹ quis † subsistet? In facie frigoris ei⁹. Luitus Dei. Vñ est ei frigus: Ecce deserit pctōrē: ecce nō vocat: ecce nō aperit sensum: ecce non infundit gr̄am. Soluat hō si pōt gr̄e: non pōt stulticie. Quare nō pōt? In facie frigoris ei⁹ q̄s subsistet? Vnde q̄ cōgelascēt illū: z dicētē: Vnde aliā legē in mēbris meis repugnātē legi mētis mee: z captiuū me ducētē in lege pcti que est in mēbris meis. Miser ego hō q̄s me liberabit de corpore mortis hui⁹? Ecce frigesco: ecce cōgelasco: quo calore soluar vt curram? Quis me liberabit de corpore mortis hui⁹? In fa-

Alia lra.
† Ante.
† sustinebit.

ciem frigoris ei⁹ q̄s subsistet? Et q̄s seipm̄ liberabit: si ille deseruerit? Et q̄s liberat? Grā dei per Iesum christū dñm nrm̄. Audi z hic gr̄am dei. Qui mittit cristallū suā sic frustra panis: In facie frigori ei⁹ q̄s subsistet? Ergo desp̄tio ē: Absit. Sequit enī: **E**mittet verbū suū z † tabefaciet ea: Non ḡ desperet nix: nō desperet nebula: nō desperet cristallū. Be niue tanq̄ de lana cōficat z tunica. Nebula illa in penitētia salutē inuenit: qz quos p̄destinauit: illos z vocauit. Sed licet sint inter p̄destinatos durissimi: z multo quasi tpe cōgelauerint: et cristallū facti fuerint: nō erunt duri misericordie dei: Emittet vbū suū z tabefaciet ea. Quid ē tabefaciet ea: Ne forte in malo itelligat: tabefaciet: liquefaciet: dissoluet. Buri sūt enī per supbiā. Aderito z supbia stupor dicit. Quicqd enī stupidū est: frigidū est. Rigorē passi hoies quotidie dicūt obstupuit. Ergo supbia stupor est. Emitter verbū suū z tabefaciet ea. Et reuera cumuli niuis cū calescūt: deliquescūt in humilitate. Quō ḡ quasi montē niuis erigit stupor: sic stultos erigit supbia. Emitter vbū suuz z tabefaciet ea. Ecce venit illud cristalluz. Saulus post cēdem z lapidationē Stephani: duricia q̄dā stupidus: in christum petit trās a sacerdotib⁹: vt vñdiz exhibeat christanos anhelās cedēs. Burus est iste cōtra ignē dei z gelidus. Sed q̄s esset durus: q̄s gelidus: ecce ille qui emittet verbū suuz z tabefaciet ea: clamauit de celo seruidus: Saule Saule qd me persequeris? Una illa voce: tāta illa duricia cristalli resoluta est. Emitter ḡ verbū suū z tabefaciet ea. Nō desperet de cristallo: quāto min⁹ de niue: vel de nebula: Be ipso cristallo nō desperet. Audi vocē quādā cristalli: Qui prius fui blasphem⁹: p̄secutor: et iniuriolosus. S; gr̄e soluit cristallū reus? Ne de se nix ipa desperet. Aut enī: Ideo misericordiā cōsecut⁹ sum: vt in me ostēderet christus Iesus omnē patientiā ad informationē eoz qui credituri sunt illi in vitā eternā. Clamat ḡ deus ad gētes: Solui cristallū: venite niues. Emitter verbū suū z tabefaciet ea. † Spirabit sp̄s ei⁹ z † profluat aque. Ecce cristallū z niues resoluunt: eant in aquas: Qui sinit veniāt z bibāt. Saulus dur⁹ vt cristallū Stephanū est p̄secut⁹ ad mortē: Paulus iam in aqua viua gētes vocat ad fontē. Spirabit sp̄s eius et p̄fluēt aque. Sp̄s seruus. Vnde

Alia lra.
† liquefaciet

Alia lra.
† Flabit.
† fluent.

in alio psalmo: Cū erit
iudicium: sicut nō erit in au
... tanq̄ cōgelat
... soluit rigō
... et profluēt
... saliens in vitā eter
... verbū suū
... iudicia sua israel.
... Qui ē qui cōq̄
... ante perpeſsum est cū ei
... cristallū: merito per
... et claudis in dē: Recur
... et videam⁹ c
... calus nri: et videam⁹
... psalmo cantatur: P̄secut⁹
... deliqui. S; qui dicit: P̄secu
... ego deliqui: ipse dicit: Bon
... mīasti me: vt vscam iustit
... Das ergo iustificatiōes a dō
... quē fecit ipsū Jacob l
... quoniam cuius angeli persona
... iustitias tenuit: vim fecit: vt t
... ut vt teneret: fecit se teneri
... iustitiae. Luctat⁹ ergo Jac
... z quē videbat vicile r
... nec ab eo. Quō intelliget
... tatis fuerat: quē tenuit: Quia
... et lucat⁹ z tenuit: Quia
... non panē: et qui vim facit
... Ergo quare luctatus? Quare
... Quare vix tenem⁹: quod si
... hie facile recipiendū est: qd
... am⁹ perdere qd tenem⁹? La
... near: tenebit ad firmitatem
... post labore. Ergo hie iudic
... iustitiam Jacob et israel.
... id est qz z iustī q̄ hic sūt: lab
... molestias: passionē: pro n
... iusto iudicio dei: qz ille solu
... causa: hie passus sum: qz
... causa: qz p̄pter nos: qui
... re: Qz nō rapui tūc exolu
... potuit dicere: Ecce venit p̄
... mī dē: et me mōdū inueniet.
... ref exat quare ergo patientis:
... S; vt solū oīes qz volūtati
... no: surgit eamus hie. Ceterū
... suo iudicio dei et pro ius
... tū nō sibi arrogat: quasi h
... em innocentie qualis in chri
... aplm̄ Petri: Tempus est
... tū in capiat a domo dñi: e
... et testes dxi vt oīes m
... p̄p̄tissimē toleret in se

dictū ē in alio psalmo: **C**ouerte dñe captiuitatē nostrā: sicut torrēs in austro. Captiua enī hierusalē tanq̄ cōgelauerat in babilonia: flat auster: soluit rigor captiuitatis: et currit in deū seruator caritatis. Spirauit spūs eius et profluēt aque: fiat in eo fons aque salietis in vitā eternā. **A**nnūciās verbū suū Jacob: iusticias et iudicia sua israel. Quas iusticias: et que iudicia: Quia et quicqd̄ hic humanū gen⁹ ante perpeſsum est cū eſſet nix: et nebula: et cryſtallū: merito perpeſſus est ſupbie et elandōis in deū: **R**ecurrā ad originem caſus nr̄i: et videam⁹ qz veriffime in psalmo cantatur: **P**riusq̄ humiliarer ego deliqui. S; qui dicit: **P**riusq̄ humiliarer ego deliqui: ipse dicit: **B**onū mihi qm̄ humiliasti me: vt diſcam iuſtificationes tuas. **H**as ergo iuſtificationes a deo didicit Jacob: qui fecit ipſum Jacob luctari cū angelo: in cuius angeli persona ipse dñs erat luctatus: tenuit: vim fecit vt teneret: inuoluit vt teneret: fecit se teneri miſericōdia: nō in firmitate. **L**uctat⁹ ergo Jacob p̄ualuit: tenuit: et quē videbat viciffe rogat: vt benedicat ab eo. Quō intelligebat cū quo luctatus fuerat: quē tenuerit: Quare violēter est luctat⁹ et tenuit: Quia regnū celozū vim patit: et qui vim faciūt diripiūt illud. **E**rgo quare luctatus: Quia cum labore. **Q**uare vix tenem⁹: quod facile amiſim⁹: **N**ec facile recipiēdū est: qd̄ amiſim⁹. **B**iscam⁹ perdere qd̄ tenem⁹: **L**aboret hō vt teneat: tenebit ad firmitatem: quod tenuerit poſt labore. **E**rgo hec iudicia ſua deus ma-niſteſtauit Jacob et israel. **A**pertius dicā: id est qz et iuſti q̄ hic ſūt: labores: piacula: moleſtias: paſſiones: pro merito patiūtur iuſto iudicio dei: qz ille ſolus pōt dicere: ſi ne cauſa hic paſſus ſum: q̄uis ideo nō ſi ne cauſa: qz p̄pter nos: qui ſolus pōt dicere: **Q**ue nō rapui tūc exolebā: qui ſolus potuit dicere: **E**cce venit princeps huius mūdi et in me nihil inueniet. **E**t quali dice-ret ei: et quare ergo pateris: ſequit⁹ et dicit: **S**; vt ſciāt om̄es qz volūtātē p̄ris mei fa-cio: ſurgite eamus hinc. **C**eteri om̄es merito ſuo iudicio dei et pro iuſticia que pa-tiunt nō ſibi arrogēt: quaſi habeāt paſſio-nem innocētie qualis in chriſto erat. **A**u-di aplm̄ **P**etrū: **T**empus eſt inquit vt iudiciū incipiat a domo dñi: exhortās mar-tyres et teſtes dei vt om̄es minas fremētis ſecū patiētiffime tolerēt in ſemetipſis: **A**u-

illis: **T**empus inchoationis iudicij ex do-mo dei. **S**i aut̄ inuitū a nobis: qd̄ ſinis eoz qui nō credūt dei euāgelio: **S**i iuſtus vix ſalu⁹ fiet: pctōr et impius vbi parebūt: **A**n-nūciās verbū ſuū Jacob: iuſticias et iudicia ſua israel. **N**ō fecit ſic vniuerſe gēti: **N**emo vos fallat: nō nūciatū eſt alicui gēti hoc iudiciū dei quō patiant iuſti et iniuſti. **Q**uō: **P**ro merito oēs. **Q**uō: **I**n gr̄a dei. **N**on in ſuis meritis liberatur ipſi iuſti. **N**on annūciatū eſt hoc vniuerſe gēti: ſed ſoli Jacob: ſoli israel. **Q**uid ergo nos facim⁹ ſi nō annūciatū eſt vniuerſe gēti: ſ; tātū Jacob: tātū israel: **U**bi erim⁹ nos: **I**n Jacob et in israel. **I**udicia ſua nō ma-niſteſtauit eis. **Q**uō: **O**m̄ib⁹ gēti-bus. **E**t quō vocate ſunt niues ſoluto cryſtallo: **Q**uō vocate ſunt gentes iuſtificato **P**aulo: **Q**uō niſi vt eſſet in Jacob: **P**re-ciſus ē oleaſter vt infereret in oliuā. **I**ā ad oliuā pertinet: iā nō debēt dici gētes: ſed vna gens in chriſto: gens in Jacob: gens in israel. **Q**uare gens Jacob et gēs israel: **Q**uia Jacob de Iſaac: Iſaac de Abraā. **A**brae aut̄ qd̄ dictū eſt: **I**n ſemine tuo be-nedicent om̄es gentes. **H**oc idē dictū eſt ad Iſaac: hoc et ad Jacob. **P**ertinem⁹ er-go ad Jacob: qz ptinem⁹ ad israel. **P**erti-nem⁹ ad Abraā: **S**emē enī Abrae: nō me-vel quolibet hoīe: ſed ap̄lo ſctō interprāte chriſtus eſt: et ipſe ait: **N**ō dicit et ſeminib⁹ tanq̄ in multis: ſed tanq̄ in vno: et ſeminū tuo qd̄ eſt chriſtus. **S**i vnū ſemē: vn⁹ Ja-cob: vn⁹ israel: et oēs gētes vnū in chriſto. **E**rgo ad om̄es pertinet gētes: qd̄ reuela-bit ip̄e Jacob et ip̄e israel: et illi ſoli in alijs gētib⁹ deputādi ſunt: qui nolētes credere in chriſto: nolūt recedere ab oleaſtro et in-ſeri oliue: remanebūt in ſiluofis ramis: ſte-riles et amari. **B**audeat Jacob qui eſt ſup-plātator **E**ſau: qz ſupplātavit fratrem ſuum. **C**ecitas enī ex parte israel facta eſt: vt ple-nitudo gentiū intraret. **D**e Jacob factus eſt israel. **Q**uid eſt israel: **I**ā om̄es audia-mus: om̄es israel: ſiue qui hic eſtis in mem-bris chriſti: ſiue qui foris et nō foris et per om̄es gētes vbiq̄ foris vbiq̄ intus. **A**u-diat ip̄e israel qui ex Jacob fact⁹ eſt israel. **Q**uid eſt israel: **V**idens deū. **U**bi videbit deū: **I**n pace. **I**n qua pace: **P**ace hieruſalē: qz poſuit inquit fines tuos pacē. **I**bi laudabim⁹ om̄es vn⁹ in vno: ad vnū cri-mus: qz deinceps multi diſperſi nō erim⁹.

Explicit tractat⁹ de p̄s. CXLVII

Alia ſa. t taliter om̄i nationi.

Alia ſa. t Et.

CXLVII
 dicitur in alio psalmo: Couerte dñe captiuitatē nostrā: sicut torrēs in austro. Captiua enī hierusalē tanq̄ cōgelauerat in babilonia: flat auster: soluit rigor captiuitatis: et currit in deū seruator caritatis. Spirauit spūs eius et profluēt aque: fiat in eo fons aque salietis in vitā eternā. Annūciās verbū suū Jacob: iusticias et iudicia sua israel. Quas iusticias: et que iudicia: Quia et quicqd̄ hic humanū gen⁹ ante perpeſsum est cū eſſet nix: et nebula: et cryſtallū: merito perpeſſus est ſupbie et elandōis in deū: Recurrā ad originem caſus nr̄i: et videam⁹ qz veriffime in psalmo cantatur: Priusq̄ humiliarer ego deliqui. S; qui dicit: Priusq̄ humiliarer ego deliqui: ipse dicit: Bonū mihi qm̄ humiliasti me: vt diſcam iuſtificationes tuas. Has ergo iuſtificationes a deo didicit Jacob: qui fecit ipſum Jacob luctari cū angelo: in cuius angeli persona ipse dñs erat luctatus: tenuit: vim fecit vt teneret: inuoluit vt teneret: fecit se teneri miſericōdia: nō in firmitate. Luctat⁹ ergo Jacob p̄ualuit: tenuit: et quē videbat viciffe rogat: vt benedicat ab eo. Quō intelligebat cū quo luctatus fuerat: quē tenuerit: Quare violēter est luctat⁹ et tenuit: Quia regnū celozū vim patit: et qui vim faciūt diripiūt illud. Ergo quare luctatus: Quia cum labore. Quare vix tenem⁹: quod facile amiſim⁹: Nec facile recipiēdū est: qd̄ amiſim⁹. Biscam⁹ perdere qd̄ tenem⁹: Laboret hō vt teneat: tenebit ad firmitatem: quod tenuerit poſt labore. Ergo hec iudicia ſua deus ma-niſteſtauit Jacob et israel. Apertius dicā: id est qz et iuſti q̄ hic ſūt: labores: piacula: moleſtias: paſſiones: pro merito patiūtur iuſto iudicio dei: qz ille ſolus pōt dicere: ſi ne cauſa hic paſſus ſum: q̄uis ideo nō ſi ne cauſa: qz p̄pter nos: qui ſolus pōt dicere: Que nō rapui tūc exolebā: qui ſolus potuit dicere: Ecce venit princeps huius mūdi et in me nihil inueniet. Et quali dice-ret ei: et quare ergo pateris: ſequit⁹ et dicit: S; vt ſciāt om̄es qz volūtātē p̄ris mei fa-cio: ſurgite eamus hinc. Ceteri om̄es merito ſuo iudicio dei et pro iuſticia que pa-tiunt nō ſibi arrogēt: quaſi habeāt paſſio-nem innocētie qualis in chriſto erat. Au-di aplm̄ Petrū: Tempus eſt inquit vt iudiciū incipiat a domo dñi: exhortās mar-tyres et teſtes dei vt om̄es minas fremētis ſecū patiētiffime tolerēt in ſemetipſis: Au-